

Gode. Men jeg tror dog ikke, i alt Fald, naar man ser bort fra de smaa Baadehavne, at man med Nette kan sige, at Havneanlæg hovedsagelig skulle være til Fordel for Fiskeriet eller være i Fiskernes Interesse. Endnu mindre tror jeg, som den ærede Ordfører synes at antyde, at det kan siges med Hensyn til Jærnbannerne, thi det er vistnok altfor meget sagt, at Jærnbannerne hovedsagelig eller dog i en meget betydelig Grad overfor andre Interesser komme Fiskeriet til Gode. Jeg ved naturligvis nok, at Fiskeriet har nogen, ja ikke saa liden Nytte af Jærnbannerne, men jeg tror dog, at det er meget langt fra, at dette Hensyn i nogen Maade kan være bestemmende for Jærnbaneanlæg, eller at de Indtægter, Jærnbannerne vinde derigennem, spille nogen Rolle paa Jærnbannerne's Budget for Tiden. Den eneste Jærnbane, som efter min Formening kan kaldes en Fiskeribane, om man vil, er Jærnbanen fra Frederikshavn til Sagen, men det er saa heldigt, at denne Bane betaler sig ganske fortræffelig, saa vidt jeg ved — jeg har i det mindste hørt det — saa at der ikke er bragt noget Offer der, som man kan paaberaabe sig. Jeg har ikke sagt, at Landbruget fik for meget, tværtimod har jeg sagt, at Landbruget maaste burde have endnu mere, end der er tiltænkt det paa Finansloven. Jeg har heller ikke sagt, at Fiskeriet fik for lidt, jeg har kun bedet om, at det maatte beholde, hvad der er tiltænkt det paa Finansloven. Forholdet er jo saaledes, naar man ret vil vise, hvor smaat og hvor lidt det er, der er tiltænkt Fiskeriet paa Finansloven, at naar man trækker det fra Fiskeribudgettet, som Kontrollen — altsaa Kontrollen efter Loven af 5te April 1888 og Vesterhavskontrollen — udgør, saa faar man ud, at de smaa 6,000 Kr., der er Tale om at nedsætte den foreslaaede Bevilling med, udgør ikke mindre end 12 pCt. af Resten af Budgettet. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet man efter de Ytringer, vi have hørt af den højt ærede Indenrigsminister, maa vente, hvorledes end Udfaldet af Sagen bliver her ved 2den Behandling, at der ved 3dje Behandling fra Regeringens Side vil fremkomme Ændringsforslag paa dette Punkt.

Þing: Jeg vil blot tillade mig at konstatere, at der i meget er Enighed mellem det ærede Medlem for Randers (Þittichau) og mig. Der er Enighed i dette, at heller ikke jeg har det fjerneste imod, at der fandt noget mere Efterhyn Sted, det kunde i og for sig ikke være skadeligt. Men Differentjen, som er imellem os, er den, at medens jeg med Fornøjelse og Glæde ser, at Bestyrelserne og Revisionerne faa af Sparekassinspektøren al Assistance og Dphlysning, saaledes at de kunne blive mere erfarne i Bogføring, mener jeg, at man paa det bestemteste maa holde paa, at de ikke saa noget Smuthul, hvor de kunne skyde deres eget Ansvar fra sig. Det er det, det gælder om, og det er det, der for Djebliffet gaar for sig her i Landet, at der ikke bliver en eneste Underbalance i en eneste Sparekasse, undtagen at man siger: Hvor var Sparekassinspektøren? Derimod spørger man ikke, hvor vidt den lokale Bestyrelse og Revisionen har opfyldt sin Þligt. Og jeg er en bestemt Modstander af den Tro, at man kan oprette et stort bureaukratisk Institut, der skulde bestyre eller revidere samtlige Sparekasser i Landet, saaledes at man kunde sige: Nu ere vi sikre paa, at alt gaar godt, for nu reviderer Staten selv og ser al Þing efter. Det er en fuldstændig Umulighed; og derfor er det, at hellere end jeg vil have, at den Tro skulde udbrede sig, hos de lokale Bestyrelser, at de kunde stole paa, at Sparekassinspektøren kom, og det saa hyppig som nødvendigt, og dermed var al Þing klar, vilde jeg ønske, man vilde ophæve hele Institutionen. Altsaa, hjælp Bestyrelserne, hjælp dem til at forstaa Bogføring, men tag ikke Ansvaret fra dem, lad dem vide, at paa dem hviler Ansvaret og ikke paa Staten

Indenrigsministeren (Þnger Slev):

Den ærede Ordfører skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at jeg nævnte i Sammenligning med Tilskuddet til Fiskeriforeningen kun Tilskuddet til de Joræninger, som saa Tilskud i Genhold til Husdyrlovens § 9, og den ærede Ordfører vil vide, at de i alt væsentligt anvende deres Indtægter, altsaa deres Medlemsbidrag, paa de Djemed, der er Tale om der. Altsaa, jeg